

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Viure amb propòsit, viure amb esperança

Per què és important l'esperança? Pot ser un propòsit l'esperança? De fet, podem dir que és tan important que sense esperança no es pot viure. Necessitem l'esperança de viure, l'esperança de créixer, l'esperança en el projecte de la vida, l'esperança en el compliment dels nostres somnis, esperança de ser feliç. Aquestes són esperances bones i fins i tot necessàries, però són esperances humanes que poden fallar, poden no arribar a aconseguir-se. Només hi ha una esperança que no falla, que no defrauda, és la que posem en el Senyor, fonament de la nostra vida.

Comencem ara un nou curs, una etapa nova, i el comencem amb esperança. Seguim en l'Any Sant, en el Jubileu de l'esperança. La gràcia de l'Any Sant ens proporciona l'oportunitat de tornar a co-

mençar, i de fer-ho amb esperança. Si Déu ens ha perdonat, si ha donat el seu fill al món perquè l'estima i ens ha alliberat del pes de les nostres càrregues, què no farà perquè estiguem amb ell i ens deixem estimar per ell. Aquesta és la veritable esperança, «l'esperança que no defrauda perquè Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat el seu amor en els nostres cors» (Rm 5,5).

Reprenem les activitats habituals, la catequesi, la predicació, l'educació dels infants i dels joves, les celebracions de tota mena, l'exercici de la caritat amb els més necessitats, sí. Però sempre amb la intenció, amb el desig de comunicar allò que portem al cor: Jesús i el seu missatge, i el goig de trobar-nos amb ell, de conèixer-lo millor, d'experimentar i viure el seu amor, i de donar-lo a conèixer als nostres germans.

Perquè «Déu estima tant el món que li ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna» (Jn 3,16). Aquesta és la novetat absoluta de l'evangeli, la seva característica pròpia: la revelació, la manifestació d'un Déu que estima el món, que ens estima, que ens ha creat per amor, per a ser estimats i per estimar. I aquest és el veritable fonament de la nostra esperança.

El papa Lleó deia el passat 3 d'agost a la multitud de joves congregats a Roma amb motiu del Jubileu dels joves parlant de l'esperança i citant a sant Agustí: «Què és, doncs, aquesta cosa tan esperada...? La terra? No. Quelcom que s'origina a la terra, com l'or, la plata, els arbres, les neus, l'aigua? ... Totes aquestes coses causen delit, són belles, són bones» (Sermó 313 / F, 3). I conclouia: «Cerca qui les va fer: Ell és la teva esperança». I afegia: «Mantinguem-nos units a Ell, romanguem en la seva amistat, sempre, cultivant-la amb la pregària, l'adoració, la comunió eucarística, la confessió freqüent, la caritat generosa». És a dir, la nostra esperança és Jesús.

Molta gent fa propòsits en començar un any o un nou curs: fer gimnàstica, començar una dieta, estudiar una cosa concreta, etc. Són bons propòsits certament, però no són els propòsits de l'evangeli. Per a un cristià viure amb propòsit va més enllà d'aquests i altres aspectes que són bons, però que no són suficients. El nostre propòsit ha de ser viure l'amor, viure amb amor, i com a fruit de l'amor, l'esperança veritable. Ser portadors, ser missioners d'esperança, aquest ha de ser el nostre propòsit en començar aquest curs. Fem el que hem de fer, estudiar, treballar, la vida de família, la col·laboració a la parròquia o al moviment, però fem-ho amb amor, essent missioners d'esperança. Perquè aquest és l'únic propòsit vàlid per als que hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut en ell (Jn 4,16).

ENTREVISTA

IA: una oportunitat

XAVIER VILASÍS

Davant la irrupció de la intel·ligència artificial (IA), l'Església té «una oportunitat per tal de complir la seva missió», afirma el Dr. Xavier Vilasís, expert en ciència de dades i vicedegà de l'Escola de Doctorat de La Salle-URL. Cal tenir en compte, per això —adverteix el Dr. Vilasís—, que malgrat que ens pot facilitar moltes coses «no ens podem deixar anar i confiar-ho tot a la proposta de l'eina, perquè estarem eludint la nostra responsabilitat».

Per què la utilització de la IA és més una oportunitat que un risc per a l'Església?

La intel·ligència artificial és un conjunt d'eines tecnològiques que han arribat per quedar-se en la nostra societat i que, segurament, canviaran la manera com fem servir la tecnologia. Entendre les seves capacitats i limitacions, i quins problemes pot ajudar a resoldre, la pot fer una eina molt valuosa per a l'Església, per tal de complir la seva Missió.

El papa Francesc va dir que la IA és un instrument fascinant i terrible. Com valoren aquesta afirmació?

L'afirmació del papa Francesc és molt acurada: la intel·ligència artificial és una eina matemàtica, que ha assolit unes capacitats fascinants, com ara poder mantenir una conversa amb una persona o poder escriure un text seguint unes instruccions que li donem. També és una eina que pot ser terrible si algú decideix fer-ne un mal ús, perquè pot ajudar a manipular les persones. És per això que hem conèixer-la bé, i saber com fer-ne un bon ús. I, naturalment, prevenir-ne el mal ús.

Per fer-ne un bon ús de la IA, què hem de tenir en compte?

Primer de tot, no tenir-ne por; saber què pot fer i què no pot fer. És important provar les eines, utilitzar-les i adquirir el coneixement de primera mà. Després, ser conscients que som els responsables d'allò que fem amb aquesta eina. I, finalment, fer-la servir pel bé, per fer allò que és correcte. Més que mai, hem de ser conscients de les possibles conseqüències de les nostres accions a través de la IA.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

L'activitat recomença, també a la parròquia

El descans estiuec comença a quedar enrere. Hem d'encarar el nou curs, amb tot el que comporta: un grup de postcomunió està enlaire. Augmenta la demanda d'aliments i roba. Una baixa al grup de litúrgia d'un monitor de les eucaristies. La directora de cants de la missa de dotze se'n va a fer un Erasmus. La colla de la tercera edat del dijous podria sumar-se al moviment diocesà. Augmenta la demanda de places al centre d'esplai o a l'agrupament. El responsable del grup d'economia ha demanat el relleu. Necessitem tres catequistes més. Els que es confirmaren podrien continuar en un grup. La formació premaritonal funciona i convindria pensar en una acció de pastoral matrimonial. Ens hem d'implicar més en l'activitat diocesana... I la llista podria continuar. Tot dependrà de trobar persones disposades a donar-se i a aportar les seves qualitats i el seu temps.

En aquest inici de curs examinem el nostre nivell d'implicació en la vida comunitària eclesial i en la seva projecció social. Les primeres setmanes de reinici de l'activitat són temps de formular propòsits: personals, familiars... i, per què no, comunitaris. Propòsits concrets per saber el que pretenem, realistes però que em facin pujar una mica el llistó amb gosadia asse-

nyada; abastables amb l'esforç propi, la col·laboració dels altres i l'ajuda de Déu; superadors d'inèrcies i mandres; enriquidors perquè ens fan créixer; enfortidors de l'actitud de lliurament en el servei que neix de l'amor i allunya de l'egoisme... Resumint: propòsits perquè, servint i estimant, la meua vida esdevingui més evangèlica en el curs que comença.

Propòsits envers la comunitat i des de la comunitat: què em demana? Quina hauria de ser la meua implicació? Quina projecció i quin testimoni dono al barri, al poble...? La meua aportació econòmica al seu sosteniment material, és coherent amb les meves possibilitats? Vetllo per les dimensions catequètica, litúrgica, missionera...? Visc la comunió eclesial diocesana i universal? Cerco uns espais adequats de formació espiritual, de reflexió, de pregària...? Aprofito les oportunitats que se m'ofereixen...

Busquem el referent en la paraula de Déu: «Poseu-vos els uns al servei dels altres, cadascú segons els dons que ha rebut, com a bons administradors de la múltiple i variada gràcia de Déu. Si algú parla, que sigui per transmetre paraules de Déu; si algú presta un servei que sigui amb les forces que Déu concedeix. Així Déu serà glorificat en tot per Jesucrist» (1Pe 10-11).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

También para ti

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Presidida por el papa León XIV, hoy se celebra la canonización de Carlo Acutis y la de Pier Giorgio Frassati. Acutis se destaca por su trabajo de evangelización digital, Frassati es reconocido por su compromiso con los más necesitados. Dos jóvenes santos que vivieron con la diferencia de un siglo: Piergiorgio nació en 1901, Carlo nacido en 1991 es de la generación del milenio. Diferencia de circunstancias, ambos totalmente unidos a Cristo, a la Iglesia y a su tiempo. «Cada santo es un mensaje que el Espíritu Santo toma de la riqueza de Jesucristo y regala a su pueblo», leemos en la Exhortación Apostólica *Gaudete et Exsultate* (GE 21).

En esta exhortación, el papa Francisco nos recordaba, sobre todo, que

el Señor nos llama a la santidad a cada uno de nosotros. El Concilio Vaticano II lo destacó con fuerza: «Todos los fieles, cristianos, de cualquier condición y estado, fortalecidos con tantos y tan poderosos medios de salvación, son llamados por el Señor, cada uno por su camino, a la perfección de aquella santidad con la que es perfecto el mismo Padre» (LG 11).

Con humildad y gratitud, confiamos en la fuerza del Señor que está con nosotros. Pedimos a María, nuestra Madre de misericordia, que nos ayude a que con entusiasmo y aliento hagamos crecer ese proyecto único e irrepetible que Dios ha querido para cada uno de nosotros desde toda la eternidad. (Cf. GE 14-18).

Lectures de la missa diària i santoral

8. ■ Dilluns. (lit. hores: 3a setm.)

[Mi 5,1-4a (o bé: Rm 8,28-30) / SI 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé: Mt 1,18-23)]. El Naixement de la Verge Maria, festa de la tradició oriental (s. V) i de nombroses advocacions: Núria, Meritxell... (mare-dedéus trobades) i d'altres. Sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia (303); sant Sergi i papa (siríac, 687-701); santa Adela (s. XI), rel.

9. ■ Dimarts. [Col 2,6-15 / SI 144 / Lc 6,12-19].

Mare de Déu del Claustre (Solsona), romànica; sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia. Santa Felícia, mr.

10. ■ Dimecres. [Col 3,1-11 / SI 144 / Lc 6,20-26].

Sant Nicolau de Tolentino, prev. agustinià. Beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparreguera, Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prevs. dominicans i mrs. a Omura; beat Jacint Orfanell, mr. dominicà a Nagasaki (1622), nat a la Jana (Maestrat). Beat Francesc Gárate, rel. jesuïta, d'Azpeitia.

11. ■ Dijous. [Col 3,12-17 / SI 150 / Lc 6,27-38].

Beat Bonaventura Gran (Riudoms, 1620 - Roma, 1684), rel. franciscà. Sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent.

12. ■ Divendres. [1Tm 1,1-2.12-14 / SI 15 / Lc 6,39-42].

El Nom de Maria. Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions. Sant Guiu, pelegrí; beat Miró, prevere agustinià, a Sant Joan de les Abadesses.

13. ■ Dissabte. [1Tm 1,15-17 / SI 112 / Lc 6,43-49].

Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i dr. de l'Església. Sant Felip, pare de santa Eugènia.

14. ■ † Diumenge vinent, diumenge vinent XXIV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.)

[Nm 21,4b-9 / SI 77 / Fl 2,6-11 / Jn 3,13-17]. Exaltació de la Santa Creu, titular de la catedral de Barcelona. Sant Crescenci, noi mr., fill de sant Eutimi.

DIUMENGE XXIII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 9,13-18)

¿Quin home pot conèixer què desitja Déu? ¿Qui pot descobrir la voluntat del Senyor? Perquè els raonaments dels mortals són insegurs, són incertes les nostres previsions: el cos que es descompon afeixuga l'ànima, aquesta cabana de terra és una càrrega per a l'esperit, capaç de meditar. Si amb prou feines ens afigurem les coses de la terra, si ens costa descobrir allò mateix que tenim entre mans, ¿qui haurà estat capaç de trobar un rastre de les coses del cel? ¿Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si vós mateix no haguéssiu donat la saviesa, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant? Així s'han redreçat els camins dels habitants de la terra, els homes han après a conèixer què és del vostre grat, i la saviesa els salva.

Salmo responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, ¿què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

Lectura de la carta de sant Pau a Filemón

(Flm 9b-10,12-17)

Estimat: Jo, Pau, ambaixador de Crist, i pres per causa d'ell, recorro a tu intercedint a favor del meu fill Onèsim, jo que l'he engendrat en la fe estant a la presó. Ara te'l retorno com si t'enviés el fruit de les meves entranyes. Jo hauria volgut retenir-lo al meu costat, perquè em servís en lloc teu mentre seré a la presó per causa de l'evangelí, però no he volgut fer res sense el teu consentiment: no m'hauria agradat obligar-te a fer un favor com aquest, si tu no el feies de bon grat. Qui sap si, providencialment, Onèsim se separà un moment de tu perquè ara el recobris per sempre, i no com esclau, sinó molt més que això: com un germà estimat. Ho és moltíssim per a mi, però més encara ho ha de ser per a tu, tant humanament com en el Senyor. Per tant, si em comptes entre els qui tenim part en uns mateixos béns, rep-lo com em rebries a mi mateix.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

(Lc 14,25-33)

En aquell temps, Jesús anava amb molta gent; ell es girà i els digué: «Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu.

Suposem que algú de vosaltres vol construir una torre. ¿No us asseureu primer a calcular-ne les despeses, per veure si teniu recursos per acabar-la? Perquè, si després de posar els fonaments, no podíeu acabar l'obra, tots els qui ho veurien començarien a burlar-se'n i dirien: "Aquest home havia començat a construir, però no pot acabar". Si un rei vol anar a combatre amb un altre, ¿no s'asseurà primer a deliberar si amb deu mil homes podrà fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veia que no pot, quan l'altre encara és lluny li enviarà delegats a negociar la pau. Així també, ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té».

Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 9,13-18)

¿Qué hombre conocerá el designio de Dios?, o ¿quién se imaginará lo que el Señor quiere? Los pensamientos de los mortales son frágiles e inseguros nuestros razonamientos, porque el cuerpo mortal oprime el alma y esta tienda terrena abruma la mente pensativa.

Si apenas vislumbramos lo que hay sobre la tierra y con fatiga descubrimos lo que está en nuestro alcance, ¿quién rastreará lo que está en el cielo?, ¿quién conocerá tus designios, si tú no le das sabiduría y le envías tu santo espíritu desde lo alto? Así se enderezaron las sendas de los terrestres, los hombres aprendieron lo que te agrada y se salvaron por la sabiduría.

Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán». / Mil años en tu presencia son un ayer que pasó; / una vela nocturna. R.

Si tú los retiras / son como un sueño, / como hierba que se renueva / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Ensénanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a Filemón

(Flm 9b-10,12-17)

Querido hermano:

Yo, Pablo, anciano y prisionero por Cristo Jesús, te recomiendo a Onésimo, mi hijo, a quien engendré en la prisión. Te lo envío como a hijo. Me hubiera gustado retenerlo junto a mí, para que me sirviera en nombre tuyo en esta prisión que sufro por el Evangelio; pero no he querido retenerlo sin contar contigo: así me harás este favor, no a la fuerza, sino con toda libertad.

Quizá se apartó de ti por breve tiempo para que lo recobres ahora para siempre; y no como esclavo, sino como algo mejor que un esclavo, como un hermano querido, que si lo es mucho para mí, cuánto más para ti, humanamente y en el Señor.

Si me consideras compañero tuyo, recíbelo a él como a mí.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 14,25-33)

En aquel tiempo, mucha gente acompañaba a Jesús; él se volvió y les dijo: «Si alguno viene a mí y no pospone a su padre y a su madre, a su mujer y a sus hijos, a sus hermanos y a sus hermanas, e incluso a sí mismo, no puede ser discípulo mío. Quien no carga con su cruz y viene en pos de mí, no puede ser discípulo mío.

Así, ¿quién de vosotros, si quiere construir una torre, no se sienta primero a calcular los gastos, a ver si tiene para terminarla? No sea que, si echa los cimientos y no puede acabarla, se pongan a burlarse de él los que miran, diciendo: "Este hombre empezó a construir y no pudo acabar".

¿O qué rey, si va a dar la batalla a otro rey, no se sienta primero a deliberar si con diez mil hombres podrá salir al paso del que lo ataca con veinte mil?

Y si no, cuando el otro está todavía lejos, envía legados para pedir condiciones de paz.

Así pues, todo aquel de entre vosotros que no renuncia a todos sus bienes no puede ser discípulo mío».

COMENTARI

Preparem el nostre futur, seguint a Jesucrist

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Quan comencem a conèixer el missatge de Jesús i la seva vida, podem fàcilment sentir-nos impulsats a seguir-lo; perquè Ell anuncia i comunica uns extraordinaris valors que atreuen per la seva grandesa de vida i d'amor.

Però, precisament perquè no es tracta d'una qüestió superficial i enlluernadora, cal tenir present que ser cristià comporta unes condicions de vida i unes renúncies que són imprescindibles. El seu missatge està ple d'Amor que Salva, i de Vida nova i definitiva, més enllà de la realitat present.

Ens dona força, pau, confiança i obertura a unes noves realitats que eixamplen els nostres horitzons. Però ens demanen fidelitat i posar el nostre seguiment al Senyor, per damunt de tot.

Cal seguir Jesús, per davant de totes les persones estimades; però aquest fet ens les farà estimar més i millor. Cal que estiguem disposats a les renúncies de tot el que puguem tenir, i als sofriments que això pot comportar, com poden ser les burles i menyspreus de diferents persones que puguem tenir al nostre costat.

La decisió de seguir Jesucrist ha de ser seriosa i responsable, i cal pensar-ho bé; bo i sabent que som febles i limitats, i que amb facilitat ens podem acovardir i fer-nos enrere. Cal que ens juguem la pell, el prestigi i tota la nostra vida.

No és estrany que moltes persones es facin enrere després d'un començament decidit i entusiasta. Jesús vol que ens abandonem a la seva gràcia. Ell ens ofereix la seva fortalesa i tots els seus dons, que ens faran possible de reeixir en la vida nova que ens ofereix i que ens conduirà a la plenitud. Ell mai ens abandonarà sinó altres li demanem i procurem ser fidels a les crides que sempre ens fa.

Les diferents renúncies que hem de fer per seguir Jesús, són una petita part de la gran realitat; però el que és realment important és la llibertat, el goig i la plenitud de vida que hi guanyarem. Tot altre camí, és enganyós i condueix al fracàs. Cal morir a un caduc estil de vida, per posar-nos en mans del Senyor, i tenir la plenitud perdurable que Ell ens vol regalar. Les nostres renúncies ens seran profitoses i ens faran capaços d'estimar i viure amb l'amor que ens ve de Jesús, el Crist Salvador.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Del dijous 11 fins al dissabte 13 de setembre. Sortida d'inici de curs del Seminari a Can Xammar a l'Ametlla del Vallès.

Diumenge 14 de setembre, a les 12 h. Missa de presentació de l'administrador parroquial de Sant Antoni de Vilamajor. / **A les 18 h,** confirmacions a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell.

Notícies

700 joves de Terrassa entre el milió de joves a Roma. Prop de 700 joves de

la diòcesi de Terrassa van participar del 28 de juliol al 3 d'agost al Jubileu dels Joves a Roma, presidit per Mons. Salvador Cristau. Durant la seva estada, van saludar el Sant Pare, assistir a catequesis, pregàries i misses, i participar en la Vetlla de Pregària i la Missa de cloenda a Tor Vergata, retornant després amb experiències de fe i convivència.

El bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. David Abadías, presideix la festa major de Granollers. El diumenge 31 d'agost, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, va presidir la festa major de Granollers. En el decurs de la celebració es va expressar l'agraïment a les Religioses Carmelites Vedrunes, que tanquen una de les

dues comunitats que fins ara tenien a la ciutat.

El cardenal Cristóbal López celebra l'Eucaristia a Jonquieres i anima a dialogar amb els musulmans. Ahir diumenge, el cardenal de Rabat, Cristóbal López Romero, va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Sant Vicenç de Jonquieres, on és rector el seu cosí germà, Mn. Alfons Gea Romero. Posteriorment, tingué lloc un col·loqui en el qual el cardenal subratllà que, més que parlar dels musulmans, cal parlar amb els musulmans.

Entrega de nomenaments al bisbat: compartir la missió de Crist en tota acció pastoral. El dilluns 1 de setembre, a les 12 h, al Bisbat, el Sr. Bisbe va entregar els nous nomenaments. Abans de fer-ho, va subratllar que els nomenats comparteixen la mateixa missió de Crist, exercint l'acció pastoral i la presència del Bon Pastor en parròquies, hospitals o despatxos. Durant l'acte també van rebre una carta amb les prioritats pastorals que cal destacar: conversió, sentit de pertinença, revisió de les estructures, formació i acompanyament al clergat, i es va concloure amb un agraïment a la tasca desenvolupada fins ara.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Vivir con propósito, vivir con esperanza

¿Por qué es importante la esperanza? ¿Puede ser un propósito la esperanza? De hecho, podemos decir que es tan importante que sin esperanza no se puede vivir. Necesitamos la esperanza de vivir, la esperanza de crecer, la esperanza en el proyecto de la vida, la esperanza en el cumplimiento de nuestros sueños, esperanza de ser feliz. Estas son esperanzas buenas e incluso necesarias, pero son esperanzas humanas que pueden fallar, pueden no llegar a cumplirse. Solo hay una esperanza que no falla, que no defrauda, es la que ponemos en el Señor, fundamento de nuestra vida.

Empezamos ahora un nuevo curso, una etapa nueva, y lo empezamos con esperanza. Seguimos en el Año Santo, en el Jubileo de la esperanza. La gracia del Año Santo nos proporciona la oportunidad de empezar de nuevo y de hacerlo con esperanza. Si Dios nos ha perdonado, si ha dado a su hijo al mundo porque lo ama y nos ha liberado del peso de nuestras culpas, qué no hará para que estemos con él y nos dejemos amar por él. Esta es la verdadera esperanza, «la esperanza que no defrauda porque Dios, dándonos el Espíritu Santo, ha derramado su amor en nuestros corazones» (Rm 5,5).

Retomamos en las parroquias las actividades habituales, la catequesis, la predicación, la educación de los niños y los jóvenes, las celebraciones de todo tipo, el ejercicio de la caridad con los más necesitados, sí. Pero siempre con la intención, con el deseo de comunicar lo que llevamos en el corazón: Jesús y su mensaje, y el gozo de encontrarnos con él, de conocerlo mejor, de experimentar y vivir su amor y de darlo a conocer a nuestros hermanos.

Porque «Dios ama tanto al mundo que le ha dado su Hijo único para que no se pierda ninguno de los que creen en él, sino que tengan vida eterna» (Jn 3,16). Esta es la novedad absoluta del evangelio, su característica propia: la revelación, la manifestación de un Dios que ama al mundo, que nos ama, que nos ha creado por amor, para ser amados y para amar. Y este es el verdadero fundamento de nuestra esperanza.

El papa León decía el pasado 3 de agosto a la multitud de jóvenes congregados en Roma con motivo del Jubileo de los jóvenes hablando de la esperanza y citando a san Agustín: «¿Qué es, pues, esta cosa tan esperada...? ¿La tierra? No. ¿Algo que se origina en la tierra, como el oro, la plata, los árboles, las nieves, el agua? ... Todas es-

tas cosas causan deleite, son bellas, son buenas» (Sermón 313 / F, 3). Y concluía: «Busca quién las hizo: Él es tu esperanza». Y añadía: «Mantengámonos unidos a Él, permanezcamos en su amistad, siempre, cultivándola con la oración, la adoración, la comunión eucarística, la confesión frecuente, la caridad generosa». Es decir, nuestra esperanza es Jesús.

Mucha gente hace propósitos al empezar un año o un nuevo curso: hacer gimnasia, empezar una dieta, estudiar algo concreto, etc. Son buenos propósitos ciertamente, pero no son los propósitos del evangelio. Para un cristiano vivir con propósito va más allá de estos y otros aspectos que son buenos, pero que no son suficientes. Nuestro propósito debe ser vivir el amor, vivir con amor, y como fruto del amor, la verdadera esperanza. Ser portadores, ser misioneros de esperanza, este debe ser nuestro propósito al empezar este curso. Hagamos lo que debemos hacer, estudiar, trabajar, la vida de familia, la colaboración en la parroquia o en el movimiento, pero hagámoslo con amor, como misioneros de esperanza. Porque este es el único propósito válido para los que hemos conocido el amor que Dios nos tiene y hemos creído en él (1Jn 4,16).

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

